

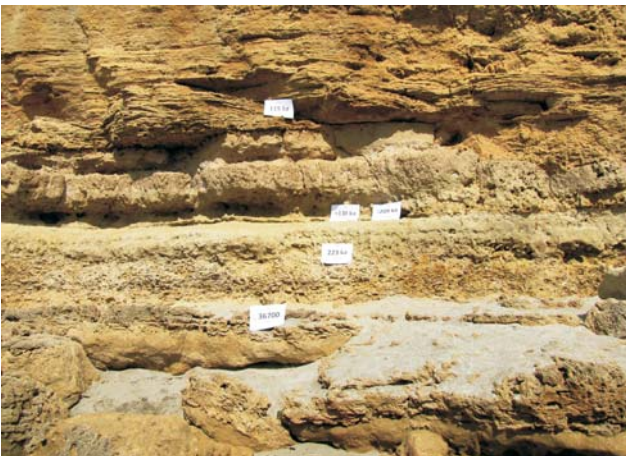
**Międzynarodowa konferencja INQUA-SEQS „At the edge of the sea: sediments, geomorphology, tectonics, and stratigraphy in Quaternary studies”
Sassari, Sardinia, Włochy, 26–30.09.2012 (patrz str. 631)**

Ryc. 1. Zatoka Orosei, widoczne w klifie wapienno-dolomitowym wejście do jaskini Grotta del Bue Marino (wschodnie wybrzeże Sardynii). Fot. E. Kalińska

Ryc. 2. Klif nad Zatoką Orosei zbudowany z horyzontalnie warstwowanych osadów górnoplejstoczeńskiego stożka napływowego (wschodnie wybrzeże Sardynii). Fot. E. Kalińska

Ryc. 3. Półwysep Sinis (zachodnia Sardynia), fragment klifu zbudowanego z morskich i eolicznych osadów datowanych na interglacjał eemski (MIS 5) i początek fazy glacialnej ok. 75 ka BP (MIS 4). Fot. L. Wachecka-Kotkowska

Ryc. 4. Przylądek San Marco (zachodnia Sardynia), bazalty środkowoplioceny w terasach morskich zbudowanych z materiału eolicznego wieku ok. 173 ka BP. Fot. M.T. Karasiewicz

Ryc. 5. Przylądek San Marco (zachodnia Sardynia), bazaltowy cokół wieku pliocenowego nadbudowany górnoplejstoczeńskimi osadami eolicznymi. Fot. M.T. Karasiewicz

Ryc. 6. Okolice Orosei (wschodnia Sardynia), kamieniołom marmuru jurajskiego, który przykrywa dolnoplejstoczeńskie wapienne stożki rzeczne. Fot. J. Rychel